

Diferitele grupuri ale poporului Israel în viitor - Dirk Schürmann

Introducere

Pentru înțelegerea profețiilor și, în special, pentru înțelegerea Psalmilor și a profețiilor din Vechiul Testament, este important să înțelegem care sunt diferitele grupuri ale poporului Israel care vor fi în viitor după răpirea Bisericii.

Partea necredincioasă a poporului

Aceasta este probabil cea mai mare parte a Israelului și va include cu siguranță majoritatea celor care se află astăzi pe teritoriul Israelului. Ei nu L-au acceptat pe Mesia al lor și Îl resping și astăzi. Dar, în viitor, îl vor accepta pe falsul Mesia, antihristul. Acest fapt va face ca păcatul lor să umple măsura și va iniția judecata. O națiune din nord (Siria sau Iran) le va cuceri teritoriul și va asedia și lua Ierusalimul. Cea mai mare parte din iudei va fi atunci nimicată prin aceasta și vor rămâne doar câțiva, ca „după cules, ca la băutul măslinului: două, trei boabe sus, în vârful pomului, patru, cinci pe crengile lui roditoare», zice Domnul Dumnezeu lui Israel.” (Isaia 17.6).

Rămășița - două grupuri

Când Biserica (Adunarea) va fi răpită de pe pământ, vor exista din nou iudei în Israel care vor dori să-L slujească pe Dumnezeu cu o inimă curată și pocăită. Spre deosebire de mulțimea poporului, ei nu îl vor accepta pe antihrist, ci vor rămâne credincioși lui Dumnezeu. Pentru aceasta, ei vor suferi persecuții teribile din partea lui antihrist, dar și din partea concetățenilor necredincioși. După necazul cel mare, ei vor forma, în măsura în care nu au fost nevoiți să-și dea viața ca martiri, nucleul noului Israel, care va avea rolul principal în lume în Împărăția Milenară. În mod deosebit pentru înțelegerea Psalmilor este important de știut că această rămășiță este împărțită geografic în două grupuri, care vor avea experiențe diferite. Găsim această diferențiere nu numai în Psalmi, ci și în profeții.

Există un grup care se va afla în Ierusalim pe toată perioada necazului - așa-numita a 70-a săptămână-an, o săptămână de șapte ani în care Dumnezeu se va ocupa în special de Israel, dar și de lume în general - chiar în centrul unde domnește anticristul; și există un alt grup care se va afla în afara granițelor Israelului. Probabil în principal în Iordania.

La mijlocul acestor șapte ani, o anumită urâciune va fi instalată în Ierusalim, în Templu. Nu citim cum va arăta, dar în Apocalipsa citim despre o imagine a conducătorului mondial roman. În orice caz, va fi un idol la care oamenii vor fi somați să se închine. Când va fi instalat, Domnul le va spune celor din Iudeea să fugă din cetățile lui Iuda în pustiu. Acolo, în afara Israelului, acest grup al rămășiței va fi păstrat în mod special. Găsim acest lucru și în Apocalipsa 12. În versetul 3 citim despre balaurul roșu, care îl reprezintă pe diavol (Apocalipsa 12.3).

Apocalipsa 12.4b,5: Și balaurul stătea înaintea femeii care urma să nască, pentru ca, atunci când va naște, să-i devoreze copilul. Și a născut un fiu de parte bărbătească; El va păstori toate națiunile cu un toiag de fier; și copilul ei a fost răpit la Dumnezeu și la tronul Său.

Acest copil este Domnul Isus, iar aici, la sfârșit, este descrisă înălțarea Lui. Și apoi se continuă:

Apocalipsa 12.6: Și femeia a fugit în pustiu, acolo unde avea un loc pregătit de Dumnezeu, ca să fie hrănită acolo o mie două sute șazeci de zile.

Deci există un loc de protecție din partea lui Dumnezeu pentru femeie - aici, în acest context, este vorba de rămășița credincioasă din cetățile lui Iuda, care are un loc pregătit de Dumnezeu, unde este hrănită și protejată. Vedem apoi, în versetul 14:

Apocalipsa 12.14: Și i-au fost date femeii cele două aripi ale vulturului celui mare, ca să zboare în pustiu, la locul ei, acolo unde trebuia să fie hrănită un timp și timpuri și jumătate de timp [echivalentul celor 1260 de zile din versetul 6], departe de fața șarpelui.

În Apocalipsa 12.13 vedem că șarpele, respectiv balaurul – acesta este satan -, este aruncat pe pământ chiar în acel moment. Atunci el are o mânie și o furie deosebită și mai ales, așa cum vedem și în versetul 13, vrea să o prigonească pe femeia care a dat naștere copilului de parte bărbătească. Aceasta este această rămășiță credincioasă din Israel. Apoi, acestei rămășițe i se dă posibilitatea de a scăpa.

Apocalipsa 12.15-17: Și șarpele a aruncat apă ca un torent din gura lui, după femeie, ca să o facă să fie luată de torent. Și pământul a ajutat femeia și pământul și-a deschis gura și a înghițit torentul pe care-l aruncase balaurul din gura lui. Și balaurul s-a mâniat pe femeie și a mers să facă război împotriva rămășiței seminței ei, a celor care păzesc poruncile lui Dumnezeu și au mărturia lui Isus.

Dintre iudei, aceasta va fi partea care va rămâne în Ierusalim. Căci nu se spune despre cei din Ierusalim că vor fugi și ei. Va rămâne o rămășiță în Ierusalim, iar o anumită parte a acestei rămășițe o găsim în Apocalipsa 11 sub forma celor doi martori. Rămâne de văzut dacă aceștia vor fi doi la propriu sau dacă aici se înțelege simbolic - doi este numărul martorilor -, rămâne de văzut. În orice caz, vor exista martori în Ierusalim. După aceste 1260 de zile, ei vor fi uciși și trei zile mai târziu vor învia.

Deci, în orice caz, vor exista două grupuri în cadrul acestei rămășițe spirituale, unul în afara Israelului și celălalt în Ierusalim. Cel din Ierusalim va întâmpina greutăți deosebite pentru că, pe de o parte, va fi persecutat de antihrist și, pe de altă parte, de împăratul nordului, care va fi trimis în Israel ca pedeapsă pentru că au ridicat acest idol și care, de asemenea, va asedia și parțial va captura Ierusalimul. Și ei vor avea de suferit din această cauză. Astfel, ei vor fi asupriți atât din interior, cât și din exterior și, prin urmare, vor avea parte de greutăți deosebit de teribile.

Dar și ceilalți, care sunt în afara Israelului, vor suferi de asemenea foarte mult. Iar pentru ei este deosebit de rău că sunt atât de departe de Templu. Înainte de aceasta, în primii trei ani și jumătate din acești șapte ani, ei vor avea ocazia să se închine în Templu, care va fi atunci restaurat. Ei nu vor mai avea această ocazie în afara Israelului și se vor gândi cu nostalgie la închinarea lor în Templu. Aceasta va fi o suferință interioară foarte deosebită pentru ei, faptul că sunt atât de departe de Locul sfânt al lui Dumnezeu.

Ei nu au nici privilegiul pe care îl avem noi, care putem intra în Locul preasfânt în orice moment. Ei nu cunosc aceasta. Locul preasfânt era pentru ei în Ierusalim, iar ei sunt la kilometri distanță de el. La aceasta se adaugă faptul că acolo unde se află ei, se află și popoare care, în cele din urmă, vor fi sub influența acestui împărat al nordului, acest mare dușman al lui Israel. Din acest motiv, vor fi și ei persecutați de aceste popoare din jur, chiar dacă vor fi tolerați în parte. Și prin aceasta ei vor trebui să îndure mari greutăți.

Cea de-a doua carte a Psalmilor, în care se găsește și Psalmul nostru 69, se ocupă de fapt în principal de această parte a rămășiței, care își va găsi refugiu în afara Israelului. Găsim un exemplu concis în acest sens în primul psalm din această a doua carte, Psalmul 42.5:

Psalmul 42.4: Îmi aminteam de acestea și-mi vărsam sufletul în mine: cum mergeam cu mulțimea, cum înaintam împreună cu ei, cu strigăt de bucurie și de laudă, până la casa lui Dumnezeu, o mulțime în sărbătoare.

Acolo credinciosul se gândește la o vreme minunată, dar trecută, când mai putea să se închine și să vină la casa lui Dumnezeu; acum aceasta a trecut și este doar amintire. Acum el se află (Psalmul 42.6) în „țara Iordanului și a Hermonului”, pe „Muntele Mițear”, adică departe de Ierusalim. Când aceste două rămășițe sunt văzute în suferința lor, ele sunt adesea numite „captivii”. Este o expresie pe care o găsim atât în profeți, cât și în Psalmi. Ea se referă întotdeauna la acest grup de credincioși, care sunt închiși fie în Ierusalim, fie afară, sub o presiune foarte mare din exterior și nu pot ieși. Unii nu pot ieși din Ierusalim, alții nu se pot întoarce în Israel, nu se pot întoarce la Locul Preasfânt. Dar acești captivi vor fi într-o zi eliberați. În Psalmul 69.33 citim:

Psalmul 69.33: Pentru că Domnul îi aude pe cei săraci și nu-i disprețuiește pe cei încătușați ai Săi.

Aceasta este acea salvare, care va veni pentru aceste două grupuri ale rămășiței. Apoi, în versetul 35 citim::

Psalmul 69.35: Pentru că Dumnezeu va mântui Sionul [grupul din Ierusalim] și va zidi cetățile lui Iuda [grupul care a fugit din Iuda]; și vor locui acolo și-l vor stăpâni.

În Zaharia 9.11,12 sunt menționate, de asemenea, aceste două grupuri captivate:

Zaharia 9.11,12: Cât despre tine, prin sângele legământului tău voi da drumul prizonierilor tăi din groapa în care nu este apă. Întoarceți-vă la locul întărit, voi, prizonieri ai speranței! Chiar astăzi o spun, îți voi răsplăti dublu.

Este vorba de două grupuri: cei din groapă, cei care erau închiși în Ierusalim și care erau asupriți din toate părțile, nu puteau ieși. Ei vor fi eliberați din acea groapă. Apoi sunt cei care se pot întoarce în cetate, adică la Ierusalim, pentru a-și celebra serviciul divin. Aceștia sunt prizonierii speranței, care se pot întoarce din afară. Când citim aceste pasaje și vrem să le înțelegem mai bine, trebuie să fim atenți despre care grup este vorba. Adesea este mai ușor să înțelegem care sunt sentimentele grupului de credincioși, descris acolo, dacă știm despre ce grup este vorba.

Iudeii din afara Orientului Mijlociu și cele zece seminții

Desigur, vor mai exista iudei în afara Israelului, care în timpul celei de-a 70-a săptămână-an nu vor aparține nici părții necredincioase a statului Israel, nici rămășiței. Aceștia se vor afla în America de Nord, de exemplu, unde există încă foarte mulți iudei în prezent. După timpul de necaz, foarte puțin timp înainte sau după instaurarea Împărăției milenare, aceia dintre ei care s-au convertit și, prin urmare, nu au pierit în timpul judecăților, se vor întoarce în țara lor. De exemplu, citim în Isaia 11.12: „Și-i va strânge pe cei risipiți ai lui Iuda, din cele patru colțuri ale pământului”. Și aceștia vor fi trecut prin unele greutăți. Astfel, în Isaia 18.7 citim despre cei care se întorc, că „tot așteaptă și sunt călcați în picioare”. Ceea ce este menționat în mod deosebit după întoarcerea lor este că „durerea și suspinul vor fugi” (Isaia 35.10).

Dar mai sunt și alte grupe: În timp ce cele două seminții ale lui Iuda și Beniamin s-au întors din captivitatea babiloniană, cele zece seminții din captivitatea asiriană nu s-au întors. Și nici nu se vor întoarce până la începutul Împărăției milenare. Dar atunci semințiile, care astăzi sunt încă pierdute, vor fi găsite și aduse înapoi. Din fiecare seminție vor fi unii pecetluiți, așa cum ne arată Apocalipsa 7. În Ezechiel 20.30-44 găsim apoi și că Dumnezeu îi va sorta pe cei răzvrățiți și pe cei care s-au îndepărtat de El, și doar cei credincioși, cei pecetluiți, vor intra efectiv în țară. Din Matei 24.30,31 și Isaia 11 reiese clar că această întoarcere nu va avea loc decât după revenirea lui Hristos. „După aceea mă vei primi după glorie” (Psalmul 73.24), nu înseamnă „a primi în glorie” și nu are nimic de-a face cu primirea în cer, ci vorbește despre primirea în țara lui Israel, când gloria Domnului se va fi arătat la întoarcerea Sa. Ca o paranteză, așa cum a doua carte a Psalmilor se referă în principal la rămășița din cetățile lui Iuda din afara Israelului, tot așa și a treia carte a Psalmilor se referă la acest grup care se va alătura mai târziu rămășiței, dar care va fi atunci unit cu ea ca un singur popor. Versetele din Ezechiel 37.15-28 arată cum va avea loc această unificare, astfel încât nu va mai rămâne nimic din ruptura care s-a produs sub Ieroboam și Roboam.

Tradus de la: <https://www.soundwords.de/die-verschiedenen-gruppen-des-volkes-israel-in-der-zukunft-a8617.html>